

но че изворъ-тъ на всички нравственны дѣла бѣше сърдце-то.

П. Какъ ся тълкува седнадесетый-тъ стихъ?

О. Като влиза ястіе-то въ тѣло-то и пакъ ся изхвърля изъ него, явно е че не може да осквърни душѣ-тѣ.

П. Има ли ястія които осквърняватъ чловѣка?

О. Нѣма. “За чисты-ты всичко е чисто.” Тит. 1; 15. Апостолъ Павелъ прѣдказа че “Нѣкои ще отстъпатъ отъ вѣрѣ-тѣ, и ще заповѣдуватъ въздържаніе отъ ястія, които Богъ създаде да ги употрѣбаватъ съ благодареніе вѣрни-ти и тія които сѣ познали истинѣ-тѣ. Защото всяко създание Божіе е добро, и нищо не е за отхвърляніе, когато ся пріима съ благодареніе; понеже ся освятава съсъ слово-то Божіе и съ молитвѣ.” 1 Тим. 4; 1-5.

П. Що трѣбува да правимъ за да ся упазимъ отъ грѣхъ?

О. Трѣбува да внимаваме повече на онова щото излиза изъ сърдце-то ни неже на онова което влиза въ уста-та ни, и да ся вардимъ повече отъ грѣшны мысли и думы неже отъ ястія.

П. Що излиза изъ сърдце-то?

О. Защото отъ сърдце-то излѣзуватъ помысли лукавы, убійства, прѣлюбодѣйства, блудства, кражбы, лъжливы свидѣтельства, хулы. Ст. 19.

П. Има ли другы нѣща които излизатъ изъ сърдце-то?

О. Злы-ты помысли, лихоимства, лукавства, коварство, похотливость, погледъ лукавъ, гордость, безумство. Мар. 7; 21, 22.